

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi K. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.

III AUz 41/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
30 grudnia 2024 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

I.

I.1. Pismem datowanym na 20 września 2024 r. K. J. (dalej jako Skarżący) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w ramach której domagał się:

1. „stwierdzenia, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie pod sygnaturą III AUz 41/24 w sprawie wniesionej skargi na przewlekłość postępowania w wiążącym zakresie podmiotowym, przedmiotowym i prawnym” (cytat) doszło do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania;
2. „zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego sumy pieniężnej w zakresie uznania sądowego na podstawie art. 12 ust. 4” ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez

prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. 2023, poz. 1725).

Z treści uzasadnienia pisma wynika, że skarga dotyczy postępowania wywołanego skargą z 27 lipca 2024 r. na naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy prowadzonej przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, sygn. akt III AUz 41/24. Z akt sprawy wynika, że postępowanie w przedmiocie tej skargi toczyło się pod sygn. akt III Sk 17/24.

Postanowieniem z 5 sierpnia 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę.

I.2. Pismem datowanym na 4 października 2024 r. zatytułowanym jako „skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem w sprawie ze stosunku służbowego” Skarżący wniósł nadto o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie pod sygn. akt III SU 41/24 wszczętego skargą z 17 sierpnia 2024 r. doszło do przewlekłości postępowania;
2. zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego sumy pieniężnej w zakresie uznania sądowego na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1725).

W uzasadnieniu pisma z 4 października 2024 r. Skarżący odniósł się do postępowania w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu sądowym prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII U 1365/22. Wskazał, że powyższe postępowanie toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie na skutek skargi z 17 sierpnia 2024 r. i zakończyło się 24 września 2024 r. poprzez wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi.

I.3. Pismem datowanym na 10 października 2024 r. zatytułowanym jako „skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem w sprawie ze stosunku służbowego i ze służby czynnej policji” Skarżący wniósł dodatkowo o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie dotyczącej zwłoki w sprawie prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w

Warszawie sygn. III AUz 41/24 w sprawie funkcjonariusza Policji bezspornie nie jest sprawą za zakresu ubezpieczeń społecznych;

2. zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego sumy pieniężnej w zakresie uznania sądowego na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1725).

W treści pisma wskazano, że dotyczy ono postępowania na naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, które toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, sygn. akt III Sk 19/24.

Postanowieniem z 30 września 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił tę skargę.

II.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

II.1. Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

II.2. W świetle przepisów ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skarga na przewlekłość nie przysługuje w każdym postępowaniu. Przeciwnie

- dotyczy tylko postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog ten ma charakter zamknięty (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20).

W ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się w szczególności, że nie można skutecznie wnieść skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 27 kwietnia 2022 r., I NSP 77/22; 19 stycznia 2022 r., I NSP 266/21; 5 października 2021 r., I NSP 153/21). Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość, która sama dotyczy postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 2023 r., I NSP 63/23).

II.3. Z pism wniesionych przez Skarżącego wynika, że skarga dotyczy postępowań, których przedmiotem jest ocena naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Mając na względzie przywołane wyżej orzecznictwo, skargę taką należało uznać za niedopuszczalną.

II.4. Ponadto, wskazanie w piśmie z 20 września 2024 r., jak i w kolejnych pismach, sygnatury sprawy toczącej się Sądem Apelacyjnym w Warszawie (III AUz 41/24) nie koresponduje z treścią pism, które są nieczytelne i nie zawierają wyraźnego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie III AUz 41/24. Z art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p. wynika, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego i zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Tym wymogom pisma wnoszone przez Skarżącego nie czynią zadość.

II.5. W konsekwencji powyższego, Sąd Najwyższy odrzucił skargę.

r.g.

